

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI MENSUAL
ANY 2 — La Garriga, 23 setembre 1934—NÚM. 41

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

De cara a la tardor

Quan el setembre deixa pas a la festa de la Mare de Déu de la Mercè, l'estiu ha estat ja superat i la tardor comença a presentar-se amb tots els seus tons benignes i tranquils. I per a nosaltres, la tardor significa l'acabament dels esplais estiuencs, el tancament del parèntesi que s'obre durant els dies assolats del juliol i de l'agost, i per tant el retorn a la vida normal amb totes les seves conseqüències.

I també significa un nou començament de tot. No és pas el 1.er de gener la data que avui separa les activitats dels ciutadans; és més aviat la del 1.er d'octubre que, a semblança del curs acadèmic, obre el curs oficial de totes les coses i de totes les activitats.

I nosaltres catòlics, ¿ja hem fet bons propòsits d'obrar com cal dins d'aquest desfermament general d'activitats contràries, que en suposen altres tantes de nostres per a neutralitzar, almenys, el mal produït per aquelles?

A casa nostra, tenim els quadres de l'Acció Catòlica en plena organització. L'Acció Catòlica és l'exèrcit dels que treballen per Déu i hauria d'incorporar-s'hi tot catòlic digne d'aquest nom. N'hi hauria prou amb el desig i la insistència constant del Papa en aquest punt perquè cap catòlic no pogués refusar el deure d'assistir a la nova creuada empresa per a Déu i la defensa dels més alts interessos de l'esperit i de la societat. ¿Ja has donat, catòlic lector, el teu nom a l'organització d'Acció Catòlica? Ja hi aportes la teva quota? ¿Ja has fet el propòsit d'ésser un soldat disciplinat d'aquest exèrcit que ha de triomfar perquè té l'ajut de l'Altíssim per mitjà del seu Vicari en la terra?

I en els problemes socials ¿ja has pres partit, lector? Ja deus saber que per a pacificar els esperits i per a retornar la pau social perduda només hi ha un camí: el de la reformació social en sentit catòlic. I

aquest camí cal seguir-lo, cadascú dins de les seves possibilitats i dins el seu ambient social. No hi ha ningú que no tracti amb persones a les quals no pugui afavorir i alleugerir en les seves contrarietats. I si tens obrers, doblement. Recordat que hi ha institucions socials implantades a l'estranger pels catòlics i de les quals ens trobem orfes encara a casa nostra; el salari familiar, les assegurances socials en una o en altra forma, les mutualitats, les institucions de cultura obrera, etc. Tingues present que tot això, a la llarga, és l'únic que pot desarmar el braç d'un sindicalisme anti-cristià i l'únic que pot oferir perspectives de pau social, portant, primerament, la pau i el relatiu benestar de la vida a les llars obreres.

I encara resten altres tants problemes en els quals tu, lector catòlic, has de prendre una posició ja que cap d'ells no t'ha d'ésser estrany. Són problemes que arriben a l'entranya de la societat i que han de tenir una solució o altra; depèn de l'esforç de tots nosaltres que la solució sigui justa, caritativa i cristiana.

Ja sé que tot això semblarà superior a les forces de molts; però recordem que la vida és lluita constant damunt la terra i que no ens és lícit d'abstenir-nos en aquest combat secular que eternament es lliura entre el bé i el mal, que pren aspectes nous, però que sempre és el mateix, en cada època del món i de la història. I si els egoistes són legió, recordem que no podem ésser comptats entre ells els que ens honorem amb l'empremta del Crist en el nostre esperit.

La tardor s'acosta, doncs; comença una nova etapa del nou combat, en el qual tots hem d'actuar. ¿Ja saps com i de quina manera, lector, a fi que en el dia de demà, el dia etern, no hagis de sentir la frase bíblica: «Caïm, què has fet del teu germà Abel?» llançada al teu rostre?

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida
120 ptes.

Bany, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

ADOBS i DROGUES

BARRAU Y C.^{ia}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona: Carrer Fusina, 6
Telèfons, 16661 i 16662

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Fets de la Quinzena

TEATRALS.— El dia 8 d'aquest mes, festivitat de la Nativitat de Nostra Senyora, fou posada en escena al Patronat Parroquial, per l'elenc escènic de noies de Taradell, la bella sarçuela «La princesa Rodamon» que feia poc havia estat estrenada en aquella vila. Per la seva acurada presentació, pel treball de les actrius, com pel seu tema ben trobat, la dita sarçuela, fou molt del gust del nombrós públic que emplenava el local.

— El dia 9, diumenge, el Quadre Escènic de l'Orfeo Garriguenc, donà al Casino, l'anunciada representació de «La Ventafocs». Els interprets desempenyaren llur comesa com ells saben fer-ho.

— El mateix dia 9, al Patronat, se'ns donà a conèixer per la Secció Dramàtica del Grup de Granollers de la F. J. C., l'obra del jove d'aquest Grup, Joan Armengol, titulada «El bon camí». El seu tema fonament humà i l'amor amb que la representaren, merescueren l'aplaudiment de tota la concurrència.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ELS NOSTRES AVANTGUARDISTES.— Amb motiu de la constitució d'un Grup Avantguardista, al veí poble del Figaró, el passat dia 8, hi anaren els avantguardistes garriguencs a jugar un partit de fútbol, retornant victoriosos per l'ample marge de 6 gols a 1. L'equip guanyador fou el següent: Roca; Ausió, Pla; Boter, Anglada, Noguera; Wynn, Font, Vinyes, Terrades i Vila.

L'ESTIU JA MARXA.... i amb ell s'haurà acabat, per aquest any l'espectacle diumenger de l'estol d'autos, que prenen beatíficament el sol, esperant la sortida de la concorreguda missa de dotze. L'altre dia en contàrem, només, uns cinquanta!

REGIST DE L'ANTIGOR.— Els nostres carrers oïren altra volta, el clam monòton dels tambors d'una tribu de gitanos que s'entretenia, dissabte passat, mostrant al públic els balls grotescs d'unes mones, i la pesantor malhumorada d'alguns ós.

Aquest espectacle tan exposat fa alguns anys, havia desaparegut completament, i ara sembla que vol tornar a revivre.

No cal dir, però, que ens fou dat veure moltes «monades», i també moltes «ossades»!...

CONFERENCIA.— El dia 9 al vespre, organitzada per la Joventut d'Esquerra, tingué lloc una conferència al Círcol d'Esbarjo, a càrrec de la Srta. Maria Dolors Bargalló.

L'11 DE SETEMBRE.— Passà desaparecebuda per la majoria de la gent la festa de l'11 de setembre. Ens plau remarcar, però, que l'únic local que lluï la bandera barrada en aquest dia, fou el de la F. J. C., i que al Patronat Parroquial es donà un programa de cinema en celebració de l'esmentada festa.

EXCURSIÓ A MALLORCA.— Divendres, dia 14, retornaren de l'excursió a Mallorca organitzada per la F. J. C. de C., quatre fejecistes del nostre poble que hi havien anat en unió del Sr. vicari Mn. Emili Calpe. No cal dir, com els plagué l'excursió.

A COMILLES.— Dimarts passat, marxà a la Universitat Pontificia de la dita població cantàbrica, el nostre volgut amic i redactor de EL CONGOST, Ernest Ros, on continuarà els estudis de la carrera sacerdotal.

REUNIÓ MENSUAL.— Diumenge passat tingué lloc al local de la Biblioteca Parroquial, la reunió mensual obligatòria del Grup local de la F. J. C.

Hi parlaren Josep Maurí sobre «Impressions de Mallorca» i Ernest Ros sobre «Acció Social».

CAMPIONAT DE PING-PONG.— Diumenge vinent si a Déu plau començarà a la Biblioteca Parroquial el campionat de ping-pong del nostre Grup, disputant-se els inscrits una valuosa copa.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

AVANTGUARDISME.— Diumenge dia 16 Mn. Josep Turc, en unió d'alguns fejecistes anaren a Granollers on se celebrava la reunió de delegats avantguardistes del Vallès Oriental. Hi assistí el delegat avantguardista al Consell Federal de la F. J. C. Joan Solà.

— Dimarts passat, els nostres avantguardistes elegiren nova Junta, per a ocupar les vacants que deixaren els seus companys suara passats al Grup de la F. J. C. Foren elegits: President, Miquel Martí; Vice-president, Joan Fortuny; Secretari, Rafel Terrades; Vice-secretari, Francesc Carreres; Tresorer, Josep Planas; Vice-tresorer, Jaume Torra; Bibliotecari, Jordi Blancafort; Vocals, Esteve Noguera, J. Junqueras i J. M. Vila.

CENTRIC CLUB.— Amb gran esplendor es celebren totes les festes organitzades per aquesta entitat estiuenca. Cal remarcar la Exposició de Nines, celebrada darrerament i que ha estat molt visitada especialment per l'element femení.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

La ciència al servei de la policia

MOLTES FALSIFICACIONS HAN ESTAT DESCOBERTES PER LA «LLUM DE WOOD»

Els químics de l'antiguetat, passaven els seus dies buscant la cèlebre pedra filosofal, pedra que tenia de tornar Or tots els metalls que estiguessin davant seu.

Avui dia en canvi la seva preocupació és cercar la manera de descobrir els secrets de la naturalesa. Així doncs trobem fets estudis detallats, sobre les estrelles, fixant-nos exactament la matèria que hi ha en moltes d'elles. Aquests descobriments han estat portats a cap, amb l'ajut d'un aparell anomenat espectroscopi, que té la propietat que tots els cossos mirats a través d'ell donen diferents coloracions, degudes a la descomposició que fa de la llum. Cada cos té una o unes ratlles característiques, de diferents colors, mirat quan està a l'incandescència. Aquestes ratlles són les que serveixen per diferenciar-los.

La llum del sol dona diferents colors algun d'ells prové de raigs que tenen propietats ben característiques, com són els raigs ULTRAVIOLETES així anomenats per trobar-se molt aprop dels violetes.

PROPIETATS D'AQUESTS RAIGS

Quan nosaltres respirem gastem oxigen i desprem anhidrid carbònic, aquest durant el dia amb l'ajuda dels raigs ULTRAVIOLETES es absorvit per les plantes a la vegada que desprenen oxigen.

El color moreno que tan estimen els deportistes d'avui dia, el devem a la defensa de l'organisme de l'acció dels raigs ULTRAVIOLETES que porta la llum del sol.

APARELL DE WOOD

Per poder estudiar bé les propietats d'aquests raigs ha estat necessari cercar la manera de poder-los produir a qualsevol moment i d'aquí ha sortit l'aparell de WOOD, de molta utilitat en els laboratoris.

ALGUNS CASOS PRACTICS

La llet mirada sota els efectes d'aquesta llum, quan és bona, dona una coloració groga, quan es troben sals de ferro passa el color de groc a blau i quan comença a sentir els efectes de les bacteries dona un color característic.

La closca dels ous a mesura que passen dies, mi-

rats amb la llum de WOOD, va canviant de color, de manera que feta una escala de colors pot determinar-se el temps que tenen. Alguns comerciants no gens escrupulosos, esborren amb molta cura l'etiqueta de la Granja, així com també la data que algunes Granjes acostumen a portar. Mirats amb la llum de WOOD es coneix perfectament el segell esborrat així com també la data.

MEDICINA LEGAL

Moltes vegades s'encomanen al químic treballs molt delicats com són, per exemple, l'anàlisi de fustes i altres objectes que porten rastres de sang, degut a lo delicat de la matèria, doncs sovint de la seva paraula depèn la vida d'una persona, és precis estar ben segur. Examinant els objectes amb la llum de WOOD senyalen ben clarament les taques o els llocs on hi han hagut taques de sang.

DOCUMENTS — TINTES

Així com nosaltres no donem cap mena d'importància al nostre paper d'escriure, antigament, quan s'escrivia amb pergami, moltes vegades, degut a poca abundor que hi havia, els escrits que per ells ja no tenien importància els esborraven cuidadosament amb sorra que els hi anaven fregant de mica en mica. Si d'algun d'aquests pergamins esborrats, treiem una fotografia illuminant-la amb llum de WOOD quedarà fotografiat l'escrit que hi havia abans; d'aquesta manera s'han descobert documents antiquíssims que no es podia ni somniar que podrien trobar-se.

Totes les tintes donen els seus colors característics, de manera que les falsificacions de xecs i altres documents no menys importants, quan s'observen amb aquest aparell, difícilment poden passar per alt. Cada tinta, segons el temps que fa que ha estat escrita, va canviant de color poc a poc però de manera sensible, mirada amb la llum WOOD.

PINTURES

Amb matèria de pintures s'han fet diferents descobriments de falsificacions que per a la seva exactitud amb l'original, no podien ésser reconegudes; per a què podem fer-nos més càrrec de la importància que se li dona a aquest sistema, l'any 1927, varen examinar-hi totes les obres del Louvre.

Una de les coses en que es funden, es per als colors emprats amb pintura. El color blanc s'ha canviat a mida que n'han sortit d'altres que s'han cregut millors. Els colors blancs emprats són els següents: blanc de plata (carbonat de plom), blanc de zenc (òxid de zenc), i darrerament el blanc de titani (òxid de titani). El primer ha estat emprat des de molt antic, el segon de l'època contemporània i el tercer es el més recent. Aquests tres cossos són absolutament idèntics a la llum del sol, en canvi, observats a la llum de WOOD, el blanc de plom es groc, el blanc de titani violeta i el blanc de zenc verd. Es evident doncs, que si un quadre que mirat a simple vista es blanc i mirat a la llum de WOOD es verd o violeta, ens senyalarà que es tracta d'una falsificació o retoc donat no fa gaire temps. Les fotografies fetes amb la llum de WOOD han donat algunes sorpreses, com, per exemple, en el museu d'Estrasburg, al fer una fotografia d'una pintura que representa un home sota d'una finestra on hi ha un ocell amb una gàvia, al fer la fotografia, ha sortit un simpàtic gatet blanc que espera la possible ocasió de cruspir-se'l.

Es molt difícil de reconèixer, els anys que fa que ha estat tallat el marbre; mirat amb la llum WOOD, si és recent, dona un aspecte blanc groguenc, en canvi si és d'uns quants anys dona unes franges grogues i blaves.

PEDRES PRECILOSES I PERLES

El zàfir llegítim dona un color groc taronja, en canvi el sintètic o fals dona una dèbil coloració vermella. Amb les perles en l'aspecte no s'hi nota res, en canvi si es fa una fotografia d'una perla situada damunt una placa fotogràfica que reb la llum WOOD, si es falsa dona una franja d'un mateix color, en canvi si es bona dona troços clars i altres foscos.

Es doncs un descobriment de gran importància i de molta utilitat. Com cas curiós direm que alguns col·leccionistes d'obres i pintures, americans, s'han negat a deixar-se reconèixer les seves obres per aquest sistema. Serà per no tenir un desengany?

M. MALLOL C.

La Garriga, setembre de 1934.

Escrit per EL CONGOST.

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

FARMACIA ● **TORRENT**
PERFUMERIA

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL DIA 18 DE SETEMBRE

Varen aprovar-se els comptes presentats per Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, Bartomeu Galbany i Joan Vilagut.

Foren concedits permisos per a obres a Pere Mas Puig, Ferran Fortuny Parera, Enllumenat de Poblacions S. A., Sebastià Bosch.

S'aprova un dictàmen de la Comissió de Governació declarant que no procedeix la modificació del règim establert en la actualitat sobre la prohibició de la mendicitat pública.

Estat de comptes

Existència en caixa el dia 4	9.294'93 ptes.
Ingressos	4.734'42 »
Total.	14.029'35 »
Despeses	5.902'10 »
Existència el dia 18 setembre	8.127'25 »

La Garriga, 19 de setembre 1934.

Joaquim Faura

**Pintor
Decorador**

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

LA NOSTRA

FULL FEMENÍ

IDIL·LI

Remembrances

Anem al poble anem Maria
ja hi baixarem a poc a poc;
mira, davant la rectoria
ja crema el foc

Ja seguirem la carretera,
així, tots dos, pas a passet
com que no vas gaire lleugera
farem bracet.

A la claror de les estrelles
mig amagats nostres afanys
ens confondran amb les parelles
de divuit anys.

Farem reviure aquelles hores
que fa tant temps que han passat
quan mon cabell era com mores
i el teu daurat.

Anem al poble anem Maria
que sento enyor del temps aquell

d'aquell bon temps que et pretenia
garrit donzell.

D'aquells passeigs i romeries
que feiem junts en llocs distints
i lassa ja, tu t'adormies
sota dels pins.

I jo amorós ton son vetllava
fent-te un coixí de flors de bosc
fins que ma veu et deixondava
ja quasi fosc.

Mira ja hem fet la nostra ruta
ja quasi som dintre el poblat
tota la gent riu i disfruta
que està animat.

Que n'és de gran la nit aquesta
amb tants de focs i tan brogit
ai! Sant Joan és gaia festa
tenint dalit.

Vina, seiem, la nit es pia
i des d'ací viurem amb ells
com t'has cançat, pobra Maria!
Que en som de vells!

† M.ª TERESA VILARRÚBIA

Per causes alienes a la nostra voluntat, no hem
pogut donar en el present número,
l'enquesta anunciada

Benedicció de la Bandera del Grup Parroquial de la Joventut Catòlica Femenina

Tal com estava anunciat es celebrà el diumenge passat, dia 16, aquesta simpàtica festa que revestí gran esplendor. En tots els actes hom sentia l'optimisme que respiren les festes de joventut.

A les vuit del matí es celebrà Missa amb Comunió General que es vegé molt concorreguda. Finida la Missa el Dr. Cornet, prev., Canonge de la Seu de Manresa, beneí la bandera — per cert molt sèria i polida — i amb una eloqüent prèdica explicà a les noies el que representa dins de l'Acció Catòlica la J. C. F., les esperances que hi té posades el Sant Pare, i les virtuts que han de posseir totes les associades. Foren padrins els joves germans Maria Innocència i Enric Gomis Parera els quals contribuïren notablement al major esplendor de la festa. Acabà aquest acte tan solemne amb l'Himne de J. C. F. cantat per totes les noies del grup.

A les sis de la tarda, al Patronat Parroquial tingué lloc la vetllada anunciada que plagué molt a la nombrosa concurrència que hi assistí.

La part de cant interpretada per les sòcies del grup dirigides per la Srta. Pilar Guanyabens fou bastant reexida.

Les Srtes. Montserrat Olivé i Maria Cuspinera

posaren de relleu les seves dots de rapsodes amb la recitació d'escollides poesies.

Poguerem també apreciar les grans qualitats que posseeixen les Srtes. A. Vila; C. Serra; M. Olivé; J. Masó; M. Cucurull i M. Cuspinera en l'art de Talia, posant en escena el divertit sainet en un acte «Una marquesa antiquada».

Els parlaments foren atentament escoltats i molt aplaudits per tothom. La Srta. Victòria Ros amb gran correcció de llenguatge ens parlà del significat de la Bandera i de les característiques que han de posseir les noies de la J. C. F. La Srta. Montserrat Pedrals remarcà els acords presos en la darrera Assemblea General de la J. C. F. referent a la sòcia respecte a ella mateixa, respecte al seu grup, i respecte a tothom en general. La Srta. Angels Matas amb la seva correcta dicció i fogositat característiques demostrà ben clarament la gran necessitat que tenim d'una joventut d'Acció Catòlica tant femenina com masculina en els temps actuals ben formada per portar a cap la gran missió que els està encomanada. Aquest brillant parlament fou interromput diverses vegades pels aplaudiments de l'auditori.

La Srta. Padrina de la Bandera i les Srtes. Montserrat Pedrals i Angels Matas foren obsequiades amb formosos ramells de flors.

Assistiren amb les seves banderes els Grups de J. C. F. de Granollers i Llerona i enviaren llur adhesió d'altres.

Finí la festa amb una audició de sardanes.—X.

La verema

Quin goig que fa la vinya amb les sucoses joies d'or penjant abundosament! Gairebé sap greu pendreles-hi. Però, és tan bonica, per això, la verema amb aquell bellugueig d'omplir cistells i portadores! Al sol, li plau d'aguaitar-s'ho, escambellat damunt dels pins de la serra.

Quan el carro és plè del tresor daurat i de color d'oliva, fa via mandrosament cap al poble.

La conversa es va fent dolça entre els veremadors i veremadores. Potser ho fa que de tant en tant s'ensucren la boca amb un grà de raïm.

—Quins t'agraden més, els rossos o els negres?— pregunta a un company jove i manyac, una graciosa moreneta que té uns cabells sedosos que emmarquen amb línia certera la seva cara bonica.

Ell se la mira encisat, i va per respondre, però abans, l'esguard se li entrebanca amb una altra veremadora i veu com els seus cabells d'or li auriolen la cara rosada del sol. Els llavis se li aturen abans de contestar.

—No sents que et dic?—li fa extranyada la noia.

—M'agraden les morenes i les rosses—diu finalment el xicot.

Una rialla clara trontolla en els llavis de la noia.

—Benei! No et deia pas res d'això! Parlava dels raïms, home!—

Ell també riu i es mira les dues noies.

La vinya resta enrera, sola, desolada, agonitzant dins d'un tornassol d'aram i d'or.

Una campana intelligent inicia sa cançó lenta per arrodonir l'encís del cap-vespre tardoral. Es la invitació a aixecar els ulls i el cor cap al cel en honor i lloança a Déu i la seva dolça Mare, qui ens fan la mercè dels fruits bells i saborosos. — A.

Dialeg nocturn

Dalt del cloquer havien caigut pesantes tres batalles. En mig de la basarda de la nit, fosca com gola de llop, sonà desafinada i llunyana la veu del vigilant del barri. Eren tres quarts d'una. Un mal de queixal vingut en mala hora feia desfilar davant meu una darrera l'altra totes les constellacions del zodíac i els ulls no s'aclucaven i els llençols es rebregaven i escurçaven per moments. La una. Desesperació i decidí aixecar-me a donar un tomb per la cambra. De sobte, una remor de passes a baix, al carrer. La tafaneria em fa girar per l'escletxa de les persianes. El vigilant del barri, home sorrut i enèrgic, però, garriguenc tradicional, il·luminava amb la seva farola la figura quixotesca d'un xicot del dia. Bigotet esmolat, calces amb tres pams de més, gec al braç i al cim les muntanyes russes d'una «permanent». Tot un figurí. L'estava repassant de cap a peus quan m'adono de la següent interessant conversa:

Vigilant: «La una tocada i encara de ronda. Bé prou es veu, Peret, que els temps canvien, abans en els meus temps, la clau i el duro ¡les festes! i encara gràcies i a les nou... al llit; però ara es una calamitat; el meu noi cada dia fa tard al treball; ja us arreglaria jo si fos patró, em sembla que s'acabarien aviat les vagues...

P. — Res, home res, no farieu; bé prou es coneix que sou del segle passat; avui s'ha de ser més mascle i no deixar-se ensarronar, som al temps de la llibertat i democràcia, de l'esport, del «jazz», de l'«sprint», de l'«snobisme» m'enteneu?

V. — No pas gaire, i si no sapigués que ets fill d'en Quicu de cà l'Escanyolit, creuria amb aquesta mena de parlar que ets de la Co'ònia.

P. — I que que us pensàveu que hem d'ésser illanuts tota la vida? Ja hi hem anat massa a missa; ara que hi vagin els sagristans. Hem d'ésser mascles i modernitzar-nos. Si tothom fos com nosaltres! Amb dos anys, «Pipa», hem modernitzat La Garriga, ja ho veieu, amb dos anys! Hem secularitzat el Cementiri, es a dir, l'hem pres al Rector, hem tret lo que feia olor a sagristia, creus, processons, i sobretot els enterraments...

V.—Home! ara que dius dels enterraments; no diuen que s'ha mort un dels vostres, bé, vull dir dels nostres d'allà del cap d'avall del carrer? Com què..... saps, ara com que no toquen, passa lo que a casa quan es mor algun cap de bestiar que l'enterrem sense dir res a ningú.....

P—Ep! Pipa, més respecte eh?

V—Home, t'ho deia perquè sé que tots som iguals.

P—Bueno, doncs, veuràs demà quin enterrol.....

V—Si, però, alerta com et deia amb les atxes i mantellines, perquè la primera vegada la gent s'hi va fer un tiparró de riure, i aquestes coses volen serietat i sobretot Peret parreu més baix perquè sinó fa mal efecte i la gent no hi creu.

P—Deixa-la està la gent. La gent és molt idiota i més la d'aquest poble. Fixa't, ara es queixen perquè tenim un carrer que es diu d'en Ferrer i Guàrdia i un altre d'en Nakens, dos homes il·lustres que aixecaren el tò cultural de la Catalunya europea—així em sembla que ho digué en Perot de cà la Pepa—en el cafè l'altre vespre. ¡Els ignorants! I La Garriga els hi deu, els deu.....

V—Sí, si treure. Treure a la llum pública, vull dir, saps, perquè, perquè, la cosina de la meua mare em va dir que allà dalt a pagès on ella viu varen volguer posar un nom a un carrer i triaren aquest que has dit de cà Ferrer perquè estava de moda..... però ara el volen canviar perquè diu que ha passat de moda. Escolta!

P—¡Digues!

V—No ho diguis a ningú eh? però em sembla que l'Ajuntament d'aquí també el vol canviar.

P—Cà, home no ho creguis,

V—I perquè nò, si m'ho va dir en....

P—Té por!

V—No home, en tot cas lo que té és feina perquè ara arreglaran el carrer dels Banys que prou falta li fa i la baixada de la font de cà Noguera on l'altre dia ¡manoi! m'hi vaig torçar un peu.

P—Noi! quants n'han tocat, dos de dues? Doncs adéu que es fa tard.

Com que s'em passà el mal de queixal em vaig ficar al llit. Després de cara amb la realitat i amb la plaqueta de la plaça de les Oliveres vegí que tot fou un somni.

SONÀMBUL

FÁBRICA DE GASOSAS I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

REPRESENTACIO i DIPOSIT:

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Venda de Llet

Avís

La GRANJA ROSANES de LA GARRIGA, durant l'estiu, farà el servei a domicili, matí i tarda, als clients que ho sol·licitin

Carrer Claris, 19 — BARCELONA

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

ESPORTS

La "Joventut Garriguenca" al Campionat Amateur

Poc podíem pensar, quan al número passat comentàvem la crisi de l'equip esmentat, que aquest fés un punt d'home i entrés a la Federació Amateur de Futbol, per tal de prendre part al Campionat.

Dies passats, en el local social del club (la taberna de la plaça) semblava que hi haguessin instal·lat les oficines d'un club de *postin*. Per una part, els directius canviaven impressions i feien projectes a l'engròs, i els jugadors per altra banda, per primera vegada i amb tremolosa emoció, extenien la seva fitxa amb l'esgarriós sou de: *in albis*; en fi, en aquella casa l'optimisme es respirava a coves... No n'hi havia per menys.

Però bé; no llencem encara les campanes al vol i mirem les coses per el forat de la realitat. Ignorem la potència econòmica amb què compta el club davant les despeses que reporta un campionat. Però, ¿voleu dir que es pot ésser molt optimista anant de cara a l'hivern i amb l'afició que hi ha en aquest poble? Ademés, es pot posar una gran confiança en l'equip actual? En fi, tot això ja s'anirà veient en el transcurs dels partits que es juguin.

El que és estrany és que la comissió del club hagi portat aquest afer de federar-se tant entre família, que diguessim. Deuria ésser que volien donar una sorpresa. Amb tot, és d'elogiar que això s'hagi portat a terme, sempre que sigui per un major increment i prestigi del futbol local. Desitgem doncs que tinguin molts encerts i que el temps no els confongui amb aquelles sorpreses que a vegades posen els clubs en situació d'anar a passar el platet.

La primera sortida de campionat de la Joventut Garriguenca ha estat força falaguera, doncs ha anat a obtenir un honrós empat a tres gols amb el potent equip de Castellar del Vallès.

Els d'aquella població, quan vegeren arribar els nostres representants, ja hi feren els més falaguers comentaris, doncs els deien que, per ells, l'equip de La Garriga ja no l'hi comptaven, i altres fineses per l'estil.

Ja en el camp l'equip de Castellar es mirava als

de la Joventut amb aires de perdona-vides, com dient: ¡Pobrets... ¿quants els n'hi farem?... I així semblava, doncs encara que a la primera part els de La Garriga marcaren un gol, ells en feren tres. Però a la segona part, vingué *la reacció* de la Joventut (que dirien els bons) i per mitjà de dos gols més, els feren comprendre que no estan disposats a portar la llanterna roja en aquest campionat. Com sigui doncs, que els de Castellar no pogueren marcar cap més gol, la cosa quedà tres a tres.

Endavant nois!... Avui al camp local, contra el Parets. Aquesta diada cal marcar-la amb pedra blanca en la vida del club local, doncs per primera vegada es juga de campionat, amb àrbitre oficial i americana enribetada i tot. Esportius, no hi manqueu!

Equip de Futbol de la F. J. C., 0 — D. F. Estel, 5

Decididament l'equip de la F. J. C. per ara no troba la fórmula. Si els dirigents no procuren posar-hi un bon parxe, el seu pervindre no es presenta molt *risueño*, que diguessim. En el partit que es jugà el diumenge passat contra l'Estel, va perdre per cinc gols a zero, amb tot i que l'equip foraster no era cap cosa de l'altre dijous.

En aquest encontre es disputaven onze boniques medalles cedides amb gest molt simpàtic per la J. C. F. d'aquesta població, que els de l'Estel s'endugueren amb aquella santa alegria. Què hi farem!...

Tirà el kick-off la gentil senyoreta Maria Cuspiñera, en mig dels aplaudiments del respectable públic congregat.

SIDRAL

PARTITS A CELEBRAR PROPERAMENT

Campionat Amateur

A La Garriga - Avui, dia 23 setembre, a les 3'45 de la tarda: La Garriga - Parets.

A Sta. Perpètua de Moguda - Dia 30 setembre, a les 3'40 tarda: Sta. Perpètua - La Garriga.

● **CANARI DE LA GARRIGA** ●

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

● **Garatge Dalmau**

Autos de lloguer — Taller de Reparacions — Tel. 26

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

 Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

● **Barberia CASA JAUME** ●SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

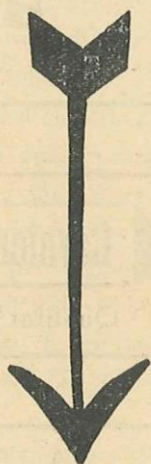
Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrt: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

sabons
Barangé

